

ดำเนินชีวิตกับ พระคริสต์

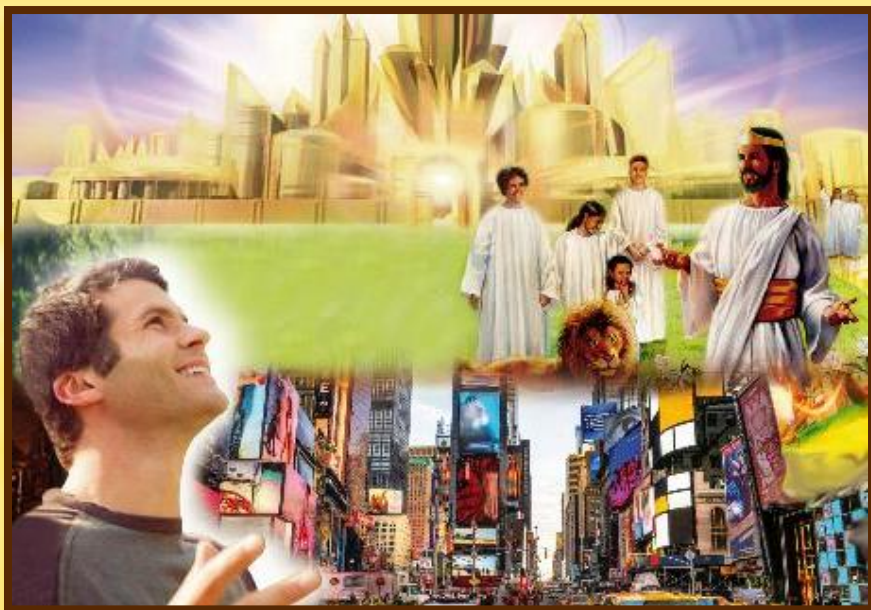
“แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
ความรักผูกพันทุกสิ่งไว้อย่างสมบูรณ์”
โคโลสี 3:14

เมื่อเราถูกฝังตัวลงในน้ำเมื่อผ่านพิธีบัพติศมา เราได้ตายจากชีวิตเก่าแห่งบาป เมื่อเรา
ขึ้นมาจากน้ำ เราก็เกิดใหม่เป็นผู้ที่มีชีวิตใหม่

เราจะทิ้งวิถีชีวิตและความคิดแบบเก่า จากนั้นเป็นต้นมา เราดำเนินชีวิตและคิดแตกต่าง
ออกไป เราเลิกมีทัศนคติแบบโลก และมีทัศนคติแบบสวรรค์

ด้วยเหตุผลบางประการ วิถีชีวิตแบบเก่าของเราก็พยายามกลับมาอีก นั่นเป็นเหตุผลที่
อัครทูตเปาโลกระตุ้นให้เรามุ่งความสนใจไปที่สวรรค์และหันหลังให้กับสิ่งต่างๆ ในโลก

ทัศนคติแบบโลกหรือแบบสวรรค์?

จุดมุ่งหมายของเรา (โคโลสี 3:1-4)

ตายจากสิ่งต่างๆ ในทางโลก (โคโลสี 3:5-6)

สวมใส่ในสิ่งที่เป็นของสวรรค์ (โคโลสี 3:7-11)

ลักษณะชีวิตใหม่ในพระคริสต์:

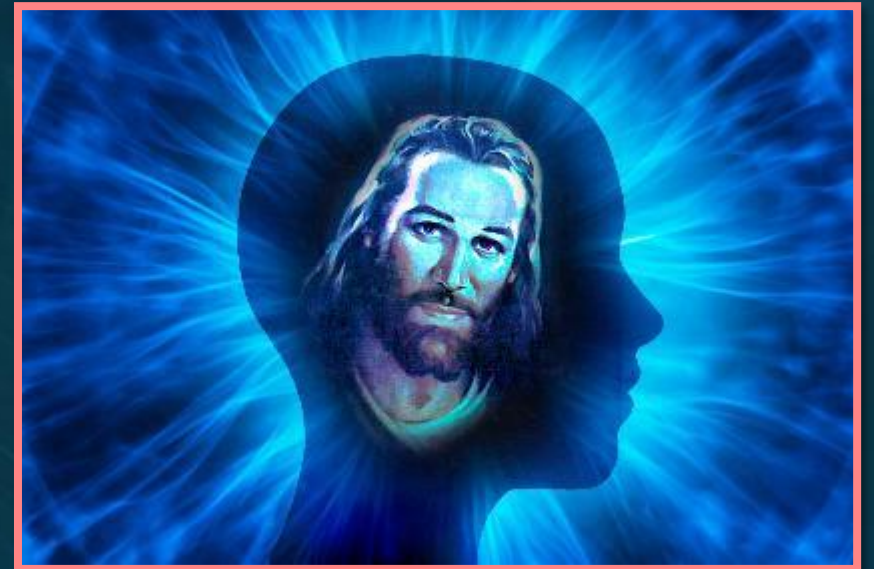

พันธะแห่งความสมบูรณ์ (โคโลสี 3:12-14)

อาหารแห่งสวรรค์ (โคโลสี 3:15-17)

ทัศนคติแบบโลกหรือแบบสวรรค์?

จุดมุ่งหมายของเรา

“จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก” (โคโลสี 3:2)

โดยเริ่มจากเหตุผลที่ว่าเราได้รับการยกขึ้นมาร่วมกับพระคริสต์ในการรับบัพติศมา (โคโลสี 2:12) เปาโลจึงกระตุ้นให้เราติดตามพระเยซูไปยังสถานที่ที่พระองค์เสด็จไปหลังจากทรงฟื้นคืนพระชนม์ คือพระที่นั่งของพระเจ้า (โคโลสี 3:1)

แน่นอน เราจะสามารถทำเช่นนั้นได้ในทางกายภาพก็ต่อเมื่อพระเยซูทรงพาเราไปที่นั่นในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ (โคโลสี 3:4) ในระหว่างนี้ เราต้องตั้งเป้าหมายของเราไว้ที่สิ่งต่างๆ ในสวรรค์ (โคโลสี 3:2)

เราได้ “ตายแล้ว” และชีวิตของเรา “ซ่อนอยู่กับพระคริสต์ในพระเจ้า” (โคโลสี 3:3) ชีวิตที่กล่าวถึงในที่นี้ คือชีวิตที่เราได้รับเมื่อเรายอมรับพระคริสต์

แต่ชีวิตนั้น เพื่อที่จะดำรงอยู่ได้ จำเป็นต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงทุกวัน (2 โครินธ์ 4:16) ทุกวันเราต้องแสวงหา “สิ่งต่างๆ ในสวรรค์” “จ้องมองไปที่พระเยซู” (ฮีบรู 12:2)

ตายจากสิ่งต่างๆ ในทางของโลก

“เพราะฉะนั้นจงประหารโลกก็วิสัยในตัวท่าน คือการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ (ซึ่งเป็นการบูชา รูปเคารพ)” (โคโลสี 3:5)

เนื่องจากเราได้ฟื้นขึ้นมาพร้อมกับพระคริสต์และดำเนินชีวิตโดยคิดถึงสิ่งที่เปาโลเรียกว่าสวรรค์ เราจึงต้องกำจัดสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้เราบรรลุเป้าหมายของเรา นั่นคือสิ่งที่เปาโลเรียกว่าโลกนี้

เพื่อไม่ให้ใครเข้าใจผิด เปาโลชี้ให้เห็นถึงเสาหลักพื้นฐานของความคิดแบบโลก (ซึ่งเขาจะอธิบายเพิ่มเติมในภายหลัง) คือ “การผิดศีลธรรมทางเพศ ความไม่บริสุทธิ์ ความลุ่มหลง ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการบูชารูปเคารพ” (โคโลสี 3:5)

ธรรมชาติของมนุษย์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนักตั้งแต่สมัยของเปาโล เพราะเรายังคงถูกล้อมรอบด้วยกิเลสตัณหาแบบเดียวกันที่จะเมิดทั้งตัวอักษรและเจตนารมณ์ของพระบัญญัติสิบประการ

และทำไมเราต้อง “กำจัด” – ละทิ้ง ขจัด – สิ่งเหล่านี้ออกจากความคิดและการกระทำของเรา? เพราะสิ่งเหล่านี้จะนำมาซึ่ง “พระพิโรธของพระเจ้า” และจึงไม่สอดคล้องกับธรรมชาติแห่งสวรรค์ของเรา (โคโลสี 3:6) จงฆ่าสิ่งที่เปาโลเรียกว่าโลกนี้ก่อนที่สิ่งที่เปาโลเรียกว่าโลกนี้จะฆ่าคุณ!

สวมใส่สิ่งที่เป็นของสวรรค์

“และสวมวิญญาณมนุษย์ใหม่ที่กำลังได้รับการสร้างขึ้นใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้าง เพื่อให้รู้จักพระเจ้า”
(โคโลสี 3:10)

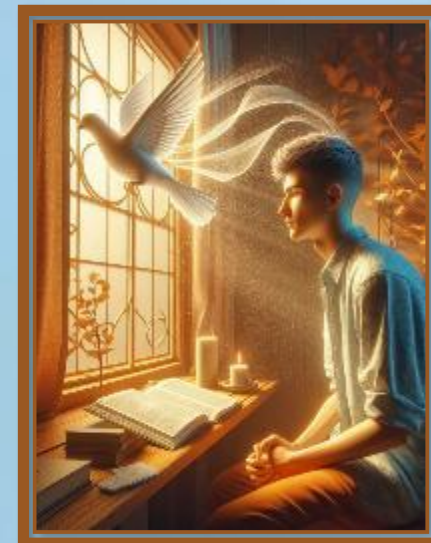

ตามแบบฉบับสุขภาพจิตแท้ๆ เปาโลได้เพิ่มเติมหลักห้าประการของการคิดแบบโลกนี้ด้วยการกระทำทางโลกห้าประการที่ควรหลีกเลี่ยง ได้แก่ “ความโกรธ ความฉุนเฉียว ความอาฆาต การใส่ร้าย และคำพุดหยาบคายจากริมฝีปากของท่าน” (โคโลสี 3:8) และจบด้วยการกระทำประการที่หก—ซึ่งเลวร้ายที่สุด—คือ “อย่าโกหกกันและกัน” (โคโลสี 3:9)

เปาโลสันนิษฐานว่าเราได้ “ละทิ้งตัวตนเก่าพร้อมกับการกระทำต่างๆ เหล่านั้นไปแล้ว” (โคโลสี 3:9) เราได้ถอด “เสื้อผ้าสกปรก” ของเราออกไปแล้วเมื่อเรายอมให้พระเยซูทรงรับเอาบาปของเราไป (เศคาริยาห์ 3:4)

เมื่อถอดเสื้อผ้าเหล่านั้นออกแล้ว เราจำเป็นต้องสวม “เสื้อผ้าที่ดี” เมื่อสวมเสื้อผ้าใหม่เหล่านี้แล้ว เราก็จะได้รับการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง เติบโตในความบริสุทธิ์วันแล้ววันเล่า (โคโลสี 3:10)

เมื่อเราได้รับการฟื้นฟูโดยการทรงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการศึกษาพระวจนะ อุปสรรคที่แยกเราออกจากพระองค์นั้นก็จะหายไป (โคโลสี 3:11)

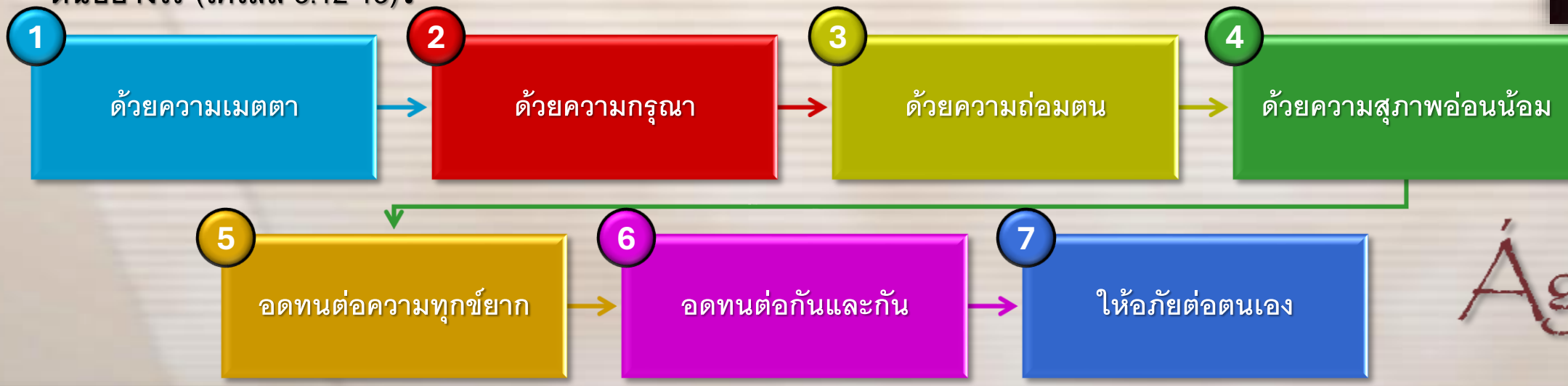
บุคคลิกภาพใหม่ในชีวิตของพระคริสต์

พันธะแห่งความสมบูรณ์

“แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความรักผูกพันทุกสิ่งไว้อย่างสมบูรณ์” (โคโลสี 3:14)

เราเป็น “ชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เป็นผู้บริสุทธิ์และเป็นที่รักยิ่ง” (โคโลสี 3:12) เปโตรบอกเราว่าสิ่งนี้ทำให้เราได้รับผลประโยชน์มากมายและมีความรับผิดชอบอย่างมาก (1 เปโตร 2:9) แต่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรควรประพฤติตนอย่างไร (โคโลสี 3:12-13)?

Ágape

บริบทของพันธะแห่งความสมบูรณ์แบบ: คือความรัก (โคโลสี 3:14) และนี่คือผลประโยชน์ของเรา

ประโยชน์

โดยการประพฤติตนเช่นนี้ เราเป็นพรแก่ทั้งผู้อื่นและตัวเราเอง

ความรับผิดชอบ

ขอให้การประพฤติของเราถวายเกียรติแด่พระเจ้า และขอให้เป็นการกำลังใจให้ผู้อื่นเชื่อและติดตามพระเยซู

อาหารแห่งสวรรค์

“จงให้พระวณะของพระคริสต์อยู่ในพวกท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าในใจของท่าน” (โคโลสี 3:16)

โคโลสี 3:15-17 แสดงให้เราเห็นวิธีการบำรุงเลี้ยงธรรมชาติแห่งสวรรค์ของเรา (และปรากฏว่าเราไม่สามารถบำรุงเลี้ยงมันได้โดยลำพัง แต่เราต้องการการสามัคคีธรรมของคริสตจักรเพื่อสิ่งนี้):

ให้สันติสุขของพระเจ้า
ปกครองเรา

ยังคงเป็นหนึ่งในเดียวกัน

ชื่นชมยินดี

ศึกษาพระวณะของพระเจ้า
อย่างลึกซึ้ง

แบ่งปันผู้อื่นถึงสิ่งที่เราได้
เรียนรู้

ร้องเพลงสรรเสริญ, และเพลง
แห่งจิตวิญญาณ

กระทำสิ่งต่างๆ ในพระ
นามของพระเยซู

“บทเพลงเป็นอาวุธที่เราสามารถใช้ต่อสู้กับความท้อแท้
ได้เสมอ เมื่อเราเปิดใจรับแสงสว่างแห่งการทรงสถิตของ
พระผู้ช่วยให้รอด เราก็จะมีสุขภาพที่ดีและได้รับพระพร
ของพระองค์” (เอลเลน จี. ไวท์, “มหัศจรรย์แห่งการ
รักษา,” หน้า 254)

“จงปลุกฝังจิตใจที่เมตตา อ่อนโยน และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และอย่าเรียกคุณลักษณะเหล่านี้ว่าความอ่อนแอ เพราะเป็นคุณลักษณะของพระคริสต์ จงระมัดระวังอิทธิพลของคุณ จงให้อิทธิพลของคุณบริสุทธิ์และหอมหวาน จนคุณจะไม่ต้องอับอายเมื่อจะให้ผู้อื่นเลียนแบบในสิ่งที่คุณกระทำ

เช่นเดียวกับหยดน้ำที่รวมกันเป็นแม่น้ำ สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ก็ประกอบกันเป็นชีวิต ชีวิตเปรียบเสมือนแม่น้ำที่สงบสุข ราบรื่น และน่ารื่นรมย์ หรืออาจเป็นแม่น้ำที่ปั่นป่วน เต็มไปด้วยโคลนและสิ่งสกปรก ในชีวิตนี้ คุณอาจมอบตัวเองอยู่ภายใต้การฝึกฝนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณ คุณจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เหมือนพระคริสต์มากขึ้น”